

Paraules contra la tradició catòlica

'Mentiras fundamentales de la Iglesia católica' (Ediciones B), és el darrer llibre del polèmic periodista Pepe Rodríguez. De bell nou els dogmes de l'Església són qüestionats des de la trona pública. El llibre, de moment, ha aixecat una agra polèmica.

RICARD CUGAT

Estic esperant que l'arquebisbe Ricard Maria Carles, que fa poc fins i tot em va prohibir presentar un concert en una església, em digui oficialment si estic o no excomunicat. Agrairia que em digués si he escrit alguna cosa equivocada al meu llibre...", així de desafiant i de conciliador alhora es mostra el polèmic periodista Pepe Rodríguez, poc després de la publicació del seu llibre *Mentiras fundamentales de la Iglesia católica* (Ediciones B). L'autor, que tot-hora insisteix en la imparcialitat del seu treball, ha tornat a la càrrega amb un tema relacionat amb la institució eclesiàstica algun temps després de l'aparició d'*El sexo del clero*, també signat per ell i en la mateixa editorial.

Amb *Mentiras fundamentales*, Pepe Rodríguez vol posar de relleu que l'Església catòlica ha manipulat el caràcter històric i doctrinal dels textos evangèlics i també la figura de Jesús, a fi d'adequar-los a les seves pràctiques oficials.

"Si m'he centrat en el catolicisme és —afirma el periodista— perquè és la via de creença més estesa en el nostre entorn i també perquè és la que ha tingut més poder al llarg de la història, la més influent i la que més ha manipulat la figura de Jesús. D'altra banda, qualsevol secta cristiana, des de la més intransigent a la més tolerant, respecta més les Escripures que no l'Església catòlica".

"L'Església catòlica —prosse-

gueix el periodista— diu que els textos sagrats són inspirats, la paraula de Déu, però també que la inspiració la té la tradició de l'Església. El que ha passat és que han anat inventant coses falses històricament que després s'han donat per bones i progressivament la tradició ha anat ratificant-les. En aquest moment tot el que diu la tradició catòlica, que és la doctrina oficial de l'Església, no té res a veure amb les Escripures...".

Pepe Rodríguez, a partir de la investigació de la Bíblia més ortodoxa dels catòlics, Nàcar-Colunga, ha arribat entre d'altres a les conclusions següents: que Jesús no creu en la supervivència *post-mortem* dels humans ni tampoc en l'infern; que el culte a les imatges està absolutament prohibit; que Jesús fou un jueu fidel a la llei hebraica i que, per tant, no va pretendre mai la institució d'una nova religió; o que la figura del papa és contrària a la predicació de Jesús.

L'autor mira de lligar-ho tot i intenta que les seves afirmacions es basin sempre en la història, l'antropologia, la psicologia o la sociologia.

Una manipulació perniciosa. Cal dir que les idees vessades a *Mentiras fundamentales* en la pràctica no aporten novetats, com el mateix Pepe Rodríguez ha reconegut. El que potser sí que és novetat és el fet que el periodista hagi baixat al carrer unes teories que fins ara havien circu-

lat solament als cims de l'alta erudició.

“Quan un poble –escriu– de creients oblida el significat dels seus mites, o aquests es tornen obsolets, la religió que els administra esdevé ràpidament una vulgar burocràcia de dubtosa utilitat. No són pocs els teòlegs actuals que situen ja l'Església catòlica occidental en la puixança d'aquest estadi funcional basat en la simple burocratització del missatge sacre. [...] L'Església catòlica s'ha escudat durant segles en el seu desmesurat poder sociopolític per tergiversar les Escripures al seu gust i, alhora, mantenir el ramat allunyat de les evidències de les carnisseries doctrinals [...]”.

El clergat: la creu de Jesús.

Pepe Rodríguez és contundent al llibre: “La pitjor creu de Jesús no fou la de la seva execució pels romans, ni de bon tros; sens dubte li resultaria molt més tràgica i dolorosa la creu d'un clergat que té la poca vergonya de presentar-se com continuador de la seva obra i mitjancer seu davant de la humanitat. [...] Els qui s'emparen en les Sagrades Escripures per justificar els seus interessos de poder i de control social, no tenen cap excusa per prendre en sentit literal els versicles que afavoreixen les seves intencions i *oblidar* –o interpretar en ‘sentit figurat’– desenes de textos més que, com aquest, els poden deixar en evidència”.

Al cap i a la fi, el que és innegable és que aquest periodista ha demostrat com han estat certes mecàniques del poder i de la cultura les que han desvirtuat el sentit originari del missatge de Jesús. Així, les dones, privilegiades de primer ordre en tots els sentits als Evangelis, van ser foragitades i apartades de la institució eclesiàstica de manera progressiva i a causa de criteris purament masculinistes, encara que més tard s'hi trobés una justificació teològica. Pepe Rodríguez explica que “Jesús va posar al mateix nivell la dona i l'home. Les coses més importants que li

**Pepe Rodríguez:
“Estic esperant
que l'arquebisbe
Ricard Maria
Carles em digui
oficialment
si estic o no
excomunicat.”**

passen en la seva vida de predicació tenen com a protagonista una dona. A qui li és anunciat que Maria concebrà un fill de Déu és a una dona. El primer miracle que fa Jesús, el fa perquè l'hi exigeix la seva mare. Jesús, que diu als seus deixebles que són homes de poca fe, l'única vegada que lloa la fe d'un ésser humà es refereix a una dona. El discurs de Jesús a Pere destacant-lo per haver-lo reconegut com a fill de Déu, també li'l fa a una dona. Al peu de la creu només hi ha dones. L'aparició després de la resurrecció és a una dona... això és vital, en un context en què els jueus donaven ca-

da matí gràcies a Déu per no haver nascut esclaus, gentils o dones!”.

Un infern inexistent i un purgatori rendible. Pel que fa a l'infern –i segons l'autor–, aquest ha estat una invenció medieval a partir de la manipulació dels textos religiosos: “Jesús no menciona mai l'infern –explica ple de convenciment– ni tampoc hi creu. L'infern és un invent pràcticament medieval. Surt als apòcrifs de Nicodem, que és una mala lectura de l'Evangelí, quan es parla de la vall de Hinnon que és al sud-oest de la ciutat de Jerusalem. Era una vall on es cremaven deixalles i on molts segles abans deia la tradició que s'havien cremat o sacrificat nens... era col·loquial a l'època –i fins i tot encara ho és ara–, dir quan algú es portava malament que es mereixia el foc de Gehenna. A l'edat mitjana, però, ja trobem que l'Església catòlica institueix un lloc on hi ha fins i tot diferents penes sobretot associades al foc. És un lloc que apareix en un Evangelí que la mateixa Església diu que és fals! [...] Després s'inventarà el purgatori perquè és molt més rendi-

Pepe Rodríguez assegura que el seu llibre no ha aportat res, però que sens dubte ha baixat al carrer qüestions que fins ara només es debatien en els cercles teològics o entre especialistes: “El meu llibre critica els dogmes oficials perquè l'Església menteix oficialment.”

ble. Té l'avantatge que pagant, te'n pots salvar."

Un altre dels casos escandalosos, segons Pepe Rodríguez, és el del món que hi ha al voltant dels sants: "El segon moment, que apareixia a l'Antic Testa-

ment, prohibia l'adoració a cap escultura o figura, però l'Església se'l va carregar del tot. I per què? Doncs perquè la seva massa de creients que havien estat pagans no podien concebre una religió sense imatges. Llavors, al voltant d'això, l'Església aprofitava per muntar un altre negoci: el dels sants. És un dels negocis més aberrants perquè et trobes gent perfectament honesta i simple que resa a la imatge de la verge i que donaria la vida per defensar el que és un emplastre de guix. Creu que realment aquella imatge és sagrada i això no solament és antievangèlic i va contra la paraula de Déu, sinó que a més a més és una estafa, una autèntica burla. D'altra banda santificar algú és una cosa utòpica... Si tu li vols trobar un miracle a Escrivá de Balaguer, li'l pots trobar, però tal volta si li

reses a una pota de conill també et passarà una migranya. Hi ha l'exemple de dues dones que ha beatificat el papa actual. Una dona malalta de càncer d'úter que no va voler avortar. Acabà morint i deixant quatre fills. I una altra dona que era apallissada pel seu marit i no se'n va voler separar fins que aquest aconseguí matar-la. Són dos exemples d'imbecilitat femenina, i que les hagi beatificat diu molt del que pensa el papa de la dona: un ésser entès només com a instrument per parir... òbviament això és a anys llum del que diuen els Evangelis sobre la dona".

I és que per a Pepe Rodríguez en l'Església catòlica tot és una tremenda contradicció: "Jesús estava convençut que la fi del món era imminent i per tant no podia voler crear res. Sabia que

Encara falta la teva veu per aconseguir la Pau

acció per la Pau **Fundació per la Pau** Fundació per

Què fem i com ho fem

Educant per la Pau: exposicions, centre de documentació i de recursos, cursos, conferències...

Investigant per la Pau: publicacions, jornades, seminaris...

Mobilitzant per la Pau: campanyes, activitats, actes públics...

Pau Claris, 89 entresol, 2a 08010 Barcelona

Telèfon: 302 51 29

<http://www.pangea.org/perlapau>

l'adveniment del regne de Déu era per aquella generació... l'únic que deia al seu missatge és que qui cregués i es bategés ja estava dins del regne de Déu i salvat. Pau i Pere pensaven el mateix i, com Jesús, també creien que l'adveniment del regne de Déu era immediat. L'Església ens vol fer passar Jesús per un jueu que es va fer cristià, però això no és veritat. Jesús va ser un jueu que mai no va voler deixar de ser-ho, ni fundar res i acabà executat pels romans per deixar-se dir "rei dels jueus", en definitiva per menystenir el poder de l'imperi romà".

"En darrer terme –comenta serenament Pepe Rodríguez– les religions poden ser bones totes, el problema d'una religió és quan, digui el que digui, acaba manipulant i esclavitzant la seva gent, i crec que l'Església catòli-

ca en particular és molt menys que una religió. Vull dir que és més aviat una institució de poder, de manipulació, d'enriquiment... s'ha convertit en una burocràcia..., el meu llibre critica els dogmes oficials perquè l'Església menteix oficialment. Una bona part dels teòlegs ho saben, i uns altres ho diuen en llibres molt especialitzats que no arriben a les mans del creient. El meu llibre no aporta res de nou però sí que acosta a la gent totes aquestes qüestions".

El debat està servit i ara només cal saber quina serà la reacció oficial o oficiosa davant *Mentiras fundamentales de la Iglesia católica*. Cal dir que no és la pri-

mera vegada que algú des de la trona pública qüestionava aferrissadament les interpretacions del missatge de Jesús adoptades per la Església catòlica.

Cal dir també, d'altra banda, que en aquest apassionant debat cíclic no han faltat tampoc des de sempre teòlegs de prestigi.

Sigui com sigui, ara Pepe Rodríguez, psicòleg i especialista en sectes, des d'un punt de vista periodístic, hi ha dit la seva, i ni la censura, ni el silenci oficial, ni encara menys la desqualificació gratuïta seran una bona estratègia per als qui divergeixen de les seves opinions.

Francesc Viadel

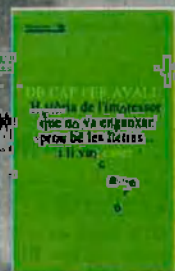
Pepe Rodríguez nega la legitimitat històrica del papat. Com també la intencionalitat de Jesús a l'hora de fundar una església.

Per Sant Jordi hi posem una mica d'humor

1989

1997

 Eumo Editorial